

kulationen i større Stil og blev Kapitalist. Han havde oprindeligt heddet Madsen, men skiftede Navn samtidig med, at han ombyttede sin Kælderbutik med et Kontor. Den tillidsvækkende Landmandstitel havde han derimod bibeholdt tilligemed den jyske Snurren paa r'et, der i københavnske Øren meddelte hans Tale noget tilforladeligt og trohjertet. Max Bernhardt plejede i Fortrolighed at sige om ham, at han var den lodneste Ræv i Danmark.

Efter at man havde anbragt sig om et Bord, hvorpaa Pers Tegninger og Overslagsberegninger var udfoldede, fik Ivan straks Ordet; og de forsamlede Herrer hørte alle med velvillig Opmærksomhed paa hans omhyggeligt tilrettelagte Foredrag — i alt Fald i den første halve Time. Senere blev de noget urolige, og den forhenværende Landmand saae nogle Gange med landlig Lige-fremhed paa sit Ur.

Da han omsider sluttede, blev der en længere Tavshed. Man saae hen paa Max Bernhardt, der imidlertid forholdt sig afventende.

Tilslidst tog saa Vekselereren Ordet og gjorde Ivan forskellige Spørgsmaal, hvorpaa der lidt efter lidt kom en mere almindelig Diskussion i Gang.

Det viste sig da, at disse Mænd — ganske som Philip Salomon — ansaae det for uomgængelig nødvendigt først at fremskaffe en begrundet Dom om Foretagendet fra anerkendte tekniske Sagkyndige, hvis Udtalelser maatte forelægges Offenheden. Og efterat der i den Forbindelse var nævnt nogle Navne, udpegedes tilslidst ogsaa her Ingeniøroberst Bjerregrav som den, hvis Ord i en Sag som denne vilde have størst Vægt omkring i Landet.